

Överlever vedlevande tickor brand?

Bengt Oldhammer

Den fjärde juni 1992 brände kyrkan i naturvårdssyfte ett fyra hektar stort naturskogsområde med i huvudsak gran väster om Emådalen i Orsa kommun. Dagen innan branden gick jag igenom skogen och letade hotade arter, i huvudsak vedlevande svamp. Jag dokumenterade också en del svampars läge genom att fotografera före och efter branden. Hypotesen var att branden skulle bli så kraftig att mycket av skogen och lågorna skulle brinna upp. Svamparna skulle då försvinna och komma tillbaka först efter en nykolonisering. Hur lång tid skulle den nykoloniseringen ta?

Till allas förvåning brann det inte så häftigt som man förväntat. Många träd överlevde trots att man tände på skogen lite här och där, och dessutom lät den ligga och pyra några dagar. Ur skogshistorisk synpunkt var detta ganska intressant eftersom granar med en ålder av och omkring 300 år överlevde branden (de ålderbestämdes genom trissor som sågades från granar som fällts i entomologiskt forskningssyfte).

De svampar som noterades var ullticka, gränsticka, kötticka, blodticka och doftskinn. Flera av de lågor där svamparna växte "överlevde" branden. Under kommande år ska fruktkroppsättningen kollas upp, men allt talar för att vedlevande svampar har stora möjligheter att överleva bränder om bränderna inte är så starka och går fram fläckvis. Detta bör också starkt gynna deras spridning till de träd som nu dött. Ofta är det ju också så att tickor växer på träd i fuktiga lägen, vilket ökar deras möjligheter att överleva en brand och sedan sprida sig efter branden.

Ovanstående fragmentariska uppgifter kanske kan vara av visst intresse, då det är mycket sparsamt med uppgifter om hur hotade svampar överlever bränder.